

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးစိန်လှိုင် ရှေ့တွင်

ဦးဘမင်း

နှင့်

ဒေါ်မြမြ ပါ ။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက်*

မိသားစုစီမံမှုအရ မောင်နှမ ၃ ဦးသည် မိမိတို့အချင်းချင်း သဘောတူ အမွေခွဲဝေ၍ ရယူခဲ့ကြပြီးမှ အစွလာမ် တရားဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် ယင်းဥပဒေအရ တရားရုံးက အမွေကိုစီမံခန့်ခွဲပေးရန် တင်ပြလာခြင်း ကို လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မိသားစုစီမံမှုကို အမွေခံတို့၏ သဘောတူညီ ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်၍ စီမံမှုအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေပြီးပါက အဆိုပါစီမံမှုကို ဖောက်ဖျက်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် အဆိုပါစီမံမှုသည် တရား

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၄၅။
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၆၀ တွင် ချမှတ်သော ၁၅-၃-၀၇ ရက်နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၇၆

ဥပဒေအရ တည်မြဲခိုင်မာခြင်းမရှိဟူ၍ လည်း သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ငြင်းဆိုခွင့်မရှိတော့ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးက အမွေပုံပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲ လျှင် ကွယ်လွန်သူ အမွေရှင် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာအရ ခွဲဝေပေးရန် ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် အမွေဆိုင်တစ်ဦးဦးက အစွလာမ်တရားဥပဒေ အရ အမွေခွဲဝေပေးရန် တရားရုံးသို့ ဦးစွာလျှောက်ထားခဲ့ခြင်း မရှိဘဲ အမွေဆိုင်မောင်နှမ ၃ ဦး အချင်းချင်း သဘောတူညီချက်ဖြင့် ရယူက လူကြီးများ၊ အသိသက်သေများရှေ့တွင် စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ အမွေပစ္စည်း ကို ခွဲဝေခဲ့ကြပြီး မိမိတို့ရရှိသော အမွေဝေစု မြေအစိတ်အပိုင်းကို သီးခြားကာရံ၍ လက်ရောက်ရယူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အယူခံ တရားလို ဦးဘမင်းသည် ၎င်းရရှိခဲ့သော အမွေဝေစု မြေအစိတ်အပိုင်း ကို အခြားသူအား ရောင်းချ၍ လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း လည်း တွေ့ရှိရသည်။ အမွေဆိုင်များအချင်းချင်း အမွေပစ္စည်းကို သဘောတူ ခွဲဝေရယူကြပြီးဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးက အမွေပစ္စည်း ကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် မလိုတော့ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ကိုယ်တိုင်

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ၁။ ဦးညွန့်ဝေ၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
၂။ ကိုယ်တိုင်

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၆၀/၀၅ တွင် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဦးမြင့်အောင်က တရားလိုပြုလုပ်၍

အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းနှင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်မြမြ တို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ရာ ပလပ်ခြင်း ခံရသည်။ ယင်းသို့ ပလပ်သည့် စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားပြိုင်အမှတ်-၁) ဦးဘမင်းက မကျေနပ်၍ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်၊ အကွက် (၆၈၀)၊ ဦးပိုင် ၃၇၊ ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အဦသည် မိဘများဖြစ်သည့် ဦးဘထွန်း (ခ) ဦးဟာရှင်နှင့် ဒေါ်ဖော (ခ) ဒေါ်တင်ဖောတို့ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့တွင် ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးဘမင်း၊ ဒေါ်မြမြနှင့် ဦးမြင့်စိုး သားသမီး ၄ ဦး ထွန်းကားခဲ့ပြီး ဦးမြင့်စိုးမှာ လူပျိုဘဝဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ မိဘများ ကွယ်လွန်သောအခါ အဆိုပါမြေကွက်နှင့် အဆောက်အဦမှာ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူမိဘများနှင့် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့မှာ အစုလာမ်ဘာသာဝင် စွန်နီများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို က မိဘများကျန်ရစ်သော ဂရန်မြေကွက်နှင့် အဆောက်အဦကို အမွေ ခွဲဝေပေးရန် ၂၀-၁၁-၀၅ ရက်နေ့က ပြောကြားရာ တရားပြိုင်များ က ငြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် မိဘများကျန်ရစ်သော အမွေ ပစ္စည်းတွင် အစုလာမ်ဘာသာအရ အမွေဝေစု ၅ ပုံ ၂ ပုံ ရထိုက်ခွင့် ရှိကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် (၁) ဦးဘမင်းက တရားလို စွဲဆိုသည့် အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးပါရန် ဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်သွင်းသည်။

တရားပြိုင် (၂) ဒေါ်မြမြ၏ချေလွှာတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို ၂-၉-၀၂ ရက်နေ့၌ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၇၈

သဘောတူညီစွာ အမွေခွဲဝေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထပ်မံခွဲဝေရန် မလိုအပ်တော့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ဂရန်မြေကွက်၏ အနောက်ဘက်အစွန်ဆုံးအပိုင်းမှ အနောက်မှ အရှေ့သို့ (၁၁) ပေ၊ တောင်မှမြောက်သို့ မြေပုံပါအတိုင်း မြေအစိတ်အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ တရားပြိုင် (၁) သည် မြေကွက်၏ အရှေ့ဘက်အစွန်ဆုံးအပိုင်းမှ အရှေ့မှအနောက်သို့ မျက်နှာစာ (၇) ပေ၊ တောင်မှမြောက်သို့ မြေပုံပါအတိုင်း မြေအစိတ်အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်(၂) သည် မြေကွက်၏ အလယ်ပိုင်းအရှေ့မှအနောက် မျက်နှာစာ (၉) ပေ၊ တောင်မှမြောက်သို့ မြေပုံပါအတိုင်း မြေအစိတ်အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ ရယကလူကြီးများရှေ့တွင် အမွေခွဲဝေရယူခဲ့ကြပြီး၊ ကိုယ့်မြေ အစိတ်အပိုင်းကိုပိုင်းခြားကာရံခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်(၁) သည် ၎င်းခွဲဝေရရှိသောမြေအစိတ်အပိုင်းကို ၈-၉-၀၂ ရက်နေ့တွင် ဦးတင်ဝင်းမောင် နှင့် ဒေါ်ခင်မြမြတို့ထံ လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ဦးတင်ဝင်းမောင်က မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၂၅/၀၅ တွင် တရားပြိုင် (၁) အပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ၊ တရားပြိုင် (၁) က ဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်သွင်းခဲ့သဖြင့် တိုင်းတရားရုံးက အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်ပါလျက် ယခုအမှုကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်၍ တရားလိုသည် ယခုအမှုကို စွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်တော့ကြောင်း ခုခံချေပသည်။

မူလတိုင်းတရားရုံးက တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များသည် မိဘများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အမွေပုံပစ္စည်း မြေကွက်နှင့် အဆောက်အဦကို

အမွေခွဲဝေရယူပြီးဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခွဲကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလိုက လျှောက်လဲရာတွင် အယူခံတရားပြိုင်တို့ အား အမွေခွဲဝေပေးရန် ပြောကြားရာ အယူခံတရားပြိုင် (၁) က အမွေဝေစုမြေ ၃ ပေ ၈ လက်မ ပိုမိုရရှိမှု ရယူကရုံးတွင် လက်မှတ် ထိုးပေးမည်ဟု အကျပ်ကိုင်သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် ကျေနပ်မှု မရှိဘဲ ရယူကရုံးတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ရကြောင်း၊ အယူခံ တရားပြိုင် (၁) သည် အမွေဝေစုမြေ ၅ ပေ ၄ လက်မ ရထိုက်သော် လည်း မြေ ၉ ပေ ရယူခဲ့သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် မြေ ၃ ပေ ၈ လက်မ ရရှိရန် နစ်နာနေကြောင်း၊ ၂-၉-၀၂ ရက်စွဲပါ အမွေဝေစု အသီးသီး ခွဲဝေလက်ခံရယူသည့် ကတိစာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ရသေး ခြင်း၊ မှတ်ပုံတင်စွန့်လွှတ်စာချုပ်များ မချုပ်ဆိုရသေးခြင်း၊ အစွဲလွှာမ် ဘာသာ ထုံးတမ်းနှင့်အညီ အမွေခွဲဝေမှု မပြုလုပ်ရသေးခြင်းကြောင့် အမွေဆိုင် မောင်နှမ ၃ ဦး၏အမွေခွဲဝေမှုအထမမြောက်ပါကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၂၅/၀၅ တွင် ဦးတင်ဝင်းမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်မြမြတို့က တရားလိုပြုလုပ်၍ အယူခံ တရားလိုအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း မြေနှင့်အဆောက်အဦကို အရောင်း အဝယ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံ တရားလိုက ဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်သွင်းသဖြင့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါအမှုတွင် မှတ်ပုံမတင်ရသေးသည့် ၂-၉-၀၂ ရက်စွဲပါ အမွေ ခွဲဝေကတိစာချုပ်မိတ္တူအပေါ် သုံးသပ်ပြီး၊ ယင်းစာချုပ်အရ အယူခံ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေအစိတ်အပိုင်းကို အမွေခွဲဝေ ရရှိထား ကြောင်း အထင်အရှားရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေ

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၀

ကတိစာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ရသေးခြင်း၊ အပြန်အလှန် စွန့်လွှတ်စာချုပ်များ မချုပ်ဆိုရသေးခြင်းကြောင့် အယူခံတရားလိုသည် တရားဝင်ပိုင်ရှင် ဖြစ်မလာသေးသည့်အချက်ကို မသုံးသပ်ဘဲ အယူခံတရားလို၏ ဖြောင့်ဆိုချက်သက်သက်အရ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၂၅/၀၅ တွင် ဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်ခဲ့သော်လည်း ကတိသစ္စာပြုလွှာစာချုပ်တွင် လက်မှတ်မထိုးခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် အစွလာမ်ဘာသာ ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် အညီ အမွေမခွဲဝေရသေးသဖြင့် ဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်သွင်းခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် မူလရုံးက မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသေးသည့် ၈-၉-၀၂ နေ့စွဲပါအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို သက်သေခံ(၂) အဖြစ် လက်ခံပြီး ယင်းစာချုပ်အရ ဦးတင်ဝင်းမောင်၊ ဒေါ်ခင်မြမြ တို့အား ကျပ်သိန်း ၇၀ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု စီရင်ချက် ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ၂၀၀၂ ခုနှစ်က သဘောတူ အမွေခွဲဝေခဲ့သည့်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ရသေးခြင်း၊ စွန့်လွှတ်စာချုပ်များ မချုပ်ဆိုရသေးခြင်းကြောင့် လက်ရောက်ရယူမှု အထမြောက်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေလက်ရောက်ရယူမှုနှင့် မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသည့် စာချုပ်ကို တရားမဝင်ဟု ဆုံးဖြတ်ပေးသင့်ပါကြောင်း၊ အစွလာမ်ဘာသာဝင် ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ အမွေမခွဲဝေရသေးသဖြင့် မူလရုံးတရားလို ဦးမြင့်အောင် စွဲဆိုသည့် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၆၀/၀၅ ကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပလပ်ခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ မူလ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလိုသည် အမွေဝေစု ၅ ပုံ ၂ ပုံ ရထိုက်သည်ဟု ခွဲဝေပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် (၁) ၏ ရှေ့နေက မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အယူခံတရားလို တင်ပြသကဲ့သို့ အယူခံတရားပြိုင် (၁) ၏ အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခွဲဝေမှုမှာ တရားမျှတမှု မရှိ၍ လည်းကောင်း၊ ခွဲဝေသည့်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ မှတ်ပုံတင်စွန့်လွှတ်စာချုပ်များ မချုပ်ဆိုရသေးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမွေပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် အဆိုပြုထားခြင်း မရှိကြောင်း မူလရုံးတရားလိုသည် ၂-၉-၀၂ ရက်နေ့တွင် မောင်နှမ ၃ ဦး၊ မောရဂီဝါရပ်၊ ရယတလူကြီးများရှေ့၌ အမွေခွဲဝေရယူခဲ့ကြသည့် ကတိစာချုပ်ကို အဆိုလွှာတွင် မဖော်ပြဘဲ ထိန်ချန်ထားပြီး အမွေစီမံ ခန့်ခွဲခြင်း မပြုရသေးဟုသာ အဆိုပြုတင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ မူလမှုတွင် တရားပြိုင်ဖြစ်သူ ဦးဘမင်း၏ ဖြောင့်လွှာတွင်လည်း အလားတူ ဖော်ပြ ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက တင်ပြခဲ့သော အယူခံ အကြောင်းပြချက်များမှာ မူလမှုမှ အဆိုလွှာ၊ ဖြောင့်ဆိုလွှာ၊ ချေလွှာ တို့တွင် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ငြင်းချက်များ ထုတ်နုတ်စစ်ဆေးချခြင်း မရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို၏ အယူခံအကြောင်းပြချက်များအပေါ် လက်ခံရန်မသင့်ပါကြောင်း၊ မိုဟာမက်အလီ နှင့် ဟလီမာဘီဘီ အမှု^(၁)၌ အောက်ရုံးတွင်တင်ပြခြင်းမရှိသည့် ပြဿနာတစ်ခုကို အယူခံ ရုံးအနေဖြင့် လက်ခံဆုံးဖြတ်ရန်မရှိကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားပါကြောင်း၊ ထို့အပြင် အေအက်စ်ပီအက်စ်ကေအာရ်ဂရုပန်ချစ်တီးယား နှင့် အေချက်ကလင်ဂန်ချစ်တီးယား အမှု^(၂)၌ တရားမမှုများတွင် အဆို အချေပေါ်တွင် အမှုအနိုင်အရှုံးကို ဆုံးဖြတ်ရကြောင်း မူလရုံးအနေဖြင့်

၁။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၇၃၅ (ရုံးချုပ်)။
 ၂။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၄၆ (တရားလွှတ်တော်)။

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၂

လည်းကောင်း၊ အယူခံရုံးအနေဖြင့်လည်းကောင်း အဆိုအချေနှင့် ကွဲလွဲသည့်ကိစ္စကို ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်၍ သက်သာခွင့်ပေးရန် မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားပါကြောင်း၊ မူလရုံးက ၈-၉-၀၂ ရက်စွဲပါ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို သက်သေခံ (၂) အဖြစ် လက်ခံခဲ့ရာတွင် မူလရုံးတရားလိုကဖြစ်စေ၊ အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားပြိုင်-၁) ဦးဘမင်းကဖြစ်စေ၊ အထက်တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း မရှိ၍ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ မူလရုံးက သက်သေခံ (၂) စာချုပ်ကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပါကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုအား ပြန်လှန်စစ်မေးသည့်အခါ ၎င်းက အချင်းဖြစ်မြေ နှင့်အိမ်ကို မောင်နှမများ သဘောတူညီစွာ အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ပါကြောင်း၊ သက်သေခံ (၁) ဖြင့် ဦးဘမင်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဒေါ်မြမြတို့ မောင်နှမ ၃ ဦး အမွေခွဲဝေယူပြီးကာမှ အစ္စလာမ်ဥပဒေ နှင့်အညီ ပြန်လည်ခွဲဝေလိုသောကြောင့် ယခုအမှု စွဲဆိုသည်မှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များ သည် ၎င်းတို့ သဘောတူကျေနပ်စွာ မြေကို တိုင်းတာခွဲဝေ၍ လက်ရောက်ရယူခဲ့ကြောင်းကို တရားပြိုင်ပြသက်သေများက ထွက်ဆို ထားပါကြောင်း၊ မူလတိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဖက်သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို အမွေခွဲဝေရယူပြီးကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်၍ စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိပါကြောင်း၊ မန္တလေး တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အတည်ပြု၍ အယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် (၂) ဦးမြင့်အောင်က ၂၉-၂-၀၂ ရက်စွဲပါ

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၃

အမွေဝေစု ခွဲဝေလက်ခံရယူသည့် ကတိစာချုပ်ကို မူလရုံးတရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ မောင်နှမ ၃ ဦး မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ ရယကရုံး လူကြီးများ ရှေ့တွင် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်မှာ အငြင်းပွားမှုမရှိပါကြောင်း၊ အဆိုပါ ကတိစာချုပ်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း မှတ်ပုံတင်စွန့်လွှတ်စာချုပ်များကို ချုပ်ဆိုမပြီးသေးကြောင်း၊ ကတိစာချုပ်ပါ သဘောတူညီချက် ၃ ချက် စလုံးကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ပြီးမှသာ အမွေခွဲဝေရယူ ပြီးဆုံးမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အမွေဆိုင်များသည် မိမိတို့ အသီးသီးရယူ ထားသည့် ပစ္စည်းအစိတ်အပိုင်းကို အပြန်အလှန် စွန့်လွှတ်သည့်စာချုပ် များ ချုပ်ဆိုခြင်းမရှိကြသေးသဖြင့် အမွေခွဲဝေရယူမှု မပြီးပြတ်သေး သည့် အနေအထားတွင် အမွေခွဲဝေရယူပြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပါသဖြင့် အမွေမှုကို တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ မူလ တိုင်းတရားရုံးက အမွေပစ္စည်းများကို မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင် များ ခွဲဝေရယူပြီးဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အမှုကိုပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အထင်အရှား မှားယွင်းပါကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပေးသင့်ပါကြောင်း ရေးသားလျှောက်လဲချက် တင်သွင်းသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲရှိ သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းနှင့် အယူခံတရားပြိုင်များ ဖြစ်ကြသော ဒေါ်မြမြ၊ ဦးမြင့်အောင်တို့သည် ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အရင်းအချာများ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့နှင့် ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးသည် အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သည့်အခါ မန္တလေး၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၆၈၀၊ ဦးပိုင် ၃၇ ဂရန်မြေကွက်နှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦ ကျန်ရစ်

ကြောင်း၊ ၂-၉-၀၂ ရက်နေ့တွင် အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံ တရားပြိုင်များသည် ချမ်းအေးသာခံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်တွက်၊ ရယကနွဲ့တွင် ရယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းအောင် (ပြိုင်ပြ-၆)၊ ရယကအဖွဲ့ဝင် ဦးလှမြင့် (ပြိုင်ပြ-၇)၊ ရယကစာရေး ဦးအောင်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၉) နှင့် စာချုပ်ပါသက်သေ ဦးသိန်းနိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) တို့၏ရှေ့တွင် အမွေပစ္စည်း မြေနှင့်အဆောက်အဦကို သဘောတူခွဲဝေသည့်စာချုပ် (သက်သေခံ-၁) ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းက မြေကွက်၏ အရှေ့ဘက်အစွန်ဆုံး အရှေ့မှအနောက် ၇ ပေ၊ တောင်မှမြောက် မြေပုံပါ အရှည်အတိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်မြမြ က မြေကွက်၏အလယ်ပိုင်း အရှေ့မှအနောက် ၉ ပေ၊ တောင် မြောက် မြေပုံပါအရှည်အတိုင်းနှင့် အယူခံတရားလိုထံမှ ငွေကျပ် ၅ သိန်း ကိုလည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမြင့်အောင်က မြေကွက်၏ အနောက်ဘက်အစွန်ဆုံး၊ အနောက်မှအရှေ့သို့ ၁၁ ပေ၊ တောင် မြောက် မြေပုံပါအတိုင်းနှင့် အယူခံတရားလိုထံမှ ငွေကျပ် ၁၀ သိန်းကို လည်းကောင်း ခွဲဝေ၍ မိမိတို့ရရှိသော မြေအစိတ်အပိုင်းကို သီးခြား ကာရံပြီး လက်ရောက်ရယူခဲ့ကြကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ပြင် အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းသည် ၎င်းခွဲဝေရရှိခဲ့သော အမွေဝေစုမြေ ၇ ပေ အစိတ်အပိုင်းနှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အဦကို ၈-၉-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါ စာချုပ်ဖြင့် ဦးတင်ဝင်းမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်မြမြ တို့အား ငွေကျပ်သိန်း ၇၀ ဖြင့် ရောင်းချပြီး လက်ရောက်ပေးအပ် ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးတင်ဝင်းမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်မြမြတို့က မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၂၅/၀၅ တွင် ဦးဘမင်းအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို အရောင်း

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၅

အဝယ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမှု တွင် တရားပြိုင်ဖြစ်သူ ဦးဘမင်းက ၁၉-၉-၂၀၀၅ နေ့စွဲပါ ကတိသစ္စာ ပြုလွှာနှင့်အတူ ဝန်ခံဖြောင့်ဆိုလွှာ တင်သွင်းခဲ့ကြောင်း၊ ၆-၁၀-၀၅ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အရောင်းအဝယ် မှတ်ပုံတင် စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန် ဦးဘမင်းအပေါ် စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ ကြောင်းလည်း သက်သေခံ (၂)(၅)(၆)(၇)(၈) တို့အရ ပေါ်လွင်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းက ၂-၉-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါ အမွေ ခွဲဝေ လက်ခံယူသည့်စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း မငြင်းသော်လည်း အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်မြမြ၏ အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် ယင်းစာချုပ်ကို ကျေနပ်မှုမရှိဘဲ လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ရကြောင်း၊ စာချုပ်မှာ မှတ်ပုံ မတင်ရသေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းအမွေခွဲဝေမှုသည် အစွလာမ် ဘာသာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်များသည် အမွေခွဲဝေသည့် ကတိစာချုပ်ပါ သဘောတူညီချက်အတိုင်း အပြန်အလှန် စွန့်လွှတ် စာချုပ်များ မပြုလုပ်ရသေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမွေခွဲဝေမှု အထ မမြောက်ပါကြောင်းနှင့် တရားမဝင်ပါကြောင်း လျှောက်ထား တင်ပြ လာခြင်းဖြစ်သည်။ အယူခံတရားပြိုင် (၂) (မူလရုံးတရာလို) ကလည်း အလားတူ လျှောက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲရှိ အဆိုလွှာတွင် အယူခံတရားပြိုင် (၁) ဒေါ်မြမြ၏ အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် အမွေခွဲဝေလက်ခံရယူသည့် စာချုပ် ၌ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ စွန့်လွှတ်စာချုပ်များ မချုပ်ဆိုရသေးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစွလာမ်ဘာသာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် မညီညွတ်

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၆

သဖြင့်လည်းကောင်း အမွေခွဲဝေမှု အထမမြောက်ပါ။ တရားမဝင်ပါ ဟု အဆိုပြုဖော်ပြခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

မူလရုံးအမှုတွဲပါ အယူခံတရားလို ဦးဘမင်း၏ ဖြောင့်ဆိုလွှာ တွင်လည်း ၎င်း၏ အယူခံအကြောင်းပြချက်များကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိဘဲ ဤအယူခံမှုတွင်သာ အဆိုပါအကြောင်းအချက်များကို တင်ပြ လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဦးဂဗ္ဘေ နှင့် ဦးစိန်မောင် ပါ ၂ အမှု^(၃)၌ တရားမမှုများ တွင် အမှုသည်များ၏ အဆိုအချေတို့အပေါ်တွင် အမှု၏အနိုင်အရှုံး ကို ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးအနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အယူခံရုံးအနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဆိုအချေ၌ မပါဝင်၊ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲသည့်ကိစ္စကို ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်၍ သက်သာခွင့်ပေးခြင်း မပြုရကြောင်း ဆုံးဖြတ်လမ်းညွှန်ထားပေသည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလို ဦးဘမင်း၏ အယူခံအကြောင်း ပြချက်များနှင့် ၎င်းအား ထောက်ခံတင်ပြသော အယူခံတရားပြိုင် (၂) ဦးမြင့်အောင်၏ လျှောက်ထားတင်ပြချက်များသည် မူလရုံးအမှုတွဲရှိ အဆိုလွှာ၊ ချေလွှာနှင့် ဖြောင့်ဆိုလွှာတို့တွင် မပါဝင်၊ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲ နေသော အကြောင်းအချက်များဖြစ်သောကြောင့် ဤအယူခံရုံးအနေ ဖြင့် အဆိုပါအကြောင်းအချက်များကို လက်ခံရန် သင့်လျော်မည် မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့ မောရဂီဝါ ရယက ရုံးတွင် မြေနှင့်အဆောက်အဦအား သဘောတူ အမွေခွဲဝေသည်

၃။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၄၆။

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၇

စာချုပ်ကို ချုပ်စဉ်က ပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးကြသော ရယက အဖွဲ့ဝင် ဦးလှမြင့် (ပြိုင်ပြ-၃)၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းအောင် (ပြိုင်ပြ-၆)၊ ရယက စာရေး ဦးအောင်နိုင် (ပြိုင်ပြ-၉) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ လည်းကောင်း၊ စာချုပ်ပါသက်သေ ဦးသိန်းနိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) နှင့် မူလရုံး တရားလို ဦးမြင့်အောင်ဘက်မှ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဦးတင်လှ (ပြိုင်ပြ-၅) ၏ ထွက်ဆိုချက်များအရလည်းကောင်း အယူခံတရားလို နှင့် အယူခံတရားပြိုင် မောင်နှမ ၃ ဦးသည် သဘောတူကျေနပ်စွာ အမွေခွဲဝေခဲ့ကြကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်သည်။

ထို့ပြင် မြေတိုင်းအဆင့် (၃) ဦးမောင်မောင် (ပြိုင်ပြ-၈) က အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်များရှေ့တွင် အမွေခွဲဝေရန် အတွက် မြေအစိတ်အပိုင်းများကို တိုင်းတာပေးခဲ့ရကြောင်းနှင့် တိုင်းတာပေးချက်ကို အယူခံတရားလို၊ တရားပြိုင် မောင်နှမ ၃ ဦးက မှတ်သားခဲ့ကြကြောင်း ထွက်ဆိုထားသဖြင့် အမွေခွဲဝေကြစဉ်က မိမိတို့ ရရှိသော မြေအစိတ်အပိုင်းကို သဘောတူကျေနပ်စွာ လက်ခံရယူ ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်လျက်ရှိပေသည်။

မိသားစုစီမံမှုကို အမွေခံတို့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ပြုလုပ်၍ ထိုစီမံမှုအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေပြီးပါက အဆိုပါစီမံမှုကို ဖောက်ဖျက်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် အဆိုပါစီမံမှုသည် တရား ဥပဒေအရ တည်မြဲခိုင်မာခြင်း မရှိဟူ၍လည်း သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ငြင်းဆိုခွင့်မရှိတော့ပေ။

ဦးအောင်ညွန့် နှင့် မောင်အုန်းမြင့် အမှု^(၄) တွင်

၄။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၂၁ (၁၂၃)။

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၈

ဦးအောင်ညွန့်၊ ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် မောင်အုန်းမြင့်တို့သည် အမွေပုံပစ္စည်းများကို ၃ ဦး အညီအမျှ ခွဲဝေယူကြပြီးမှ ၃ နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ အမွေခွဲဝေမှုမှာ မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေပါ အမွေခန်း တရားဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ခိုင်မာမှုမရှိဟု သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ငြင်းဆိုခွင့်မရှိတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တရားရုံးက အမွေပုံပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲလျှင် ကွယ်လွန်သူ အမွေရှင် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာအရ ခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် အမွေဆိုင်တစ်ဦးဦးက အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အမွေခွဲဝေပေးရန် တရားရုံးသို့ ဦးစွာ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အမွေဆိုင်မောင်နှမ ၃ ဦး အချင်းချင်းသဘောတူညီချက်ဖြင့် ရယူကလွှဲကြီးများ၊ အသိသက်သေများရှေ့တွင် စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေခဲ့ကြပြီး မိမိတို့ရရှိသော အမွေဝေစု မြေအစိတ်အပိုင်းကို သီးခြားကာရံ၍ လက်ရောက်ရယူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အယူခံတရားလို ဦးဘမင်းသည် ၎င်းရရှိခဲ့သော အမွေဝေစု မြေအစိတ်အပိုင်းကို အခြားသူအား ရောင်းချ၍ လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေ့ရှိရသည်။ အမွေဆိုင်များအချင်းချင်း အမွေပစ္စည်းကို သဘောတူ ခွဲဝေရယူကြပြီးဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးက အမွေပုံပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် မလိုအပ်တော့ချေ။ မိသားစုစီမံမှုအရ မောင်နှမ ၃ ဦးသည် မိမိတို့အချင်းချင်း သဘောတူ အမွေခွဲဝေ၍ ရယူခဲ့ကြပြီးမှ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သဖြင့်၊ ယင်းဥပဒေအရ တရားရုံးက အမွေကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တင်ပြလာခြင်းကို လက်ခံ၍ မူလရုံးအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဦးဘမင်း နှင့် ဒေါ်မြမြ ပါ ၂

၈၉

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် မူလ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ အမှုကိုပလပ်ခဲခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိချေ။ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အတည်ပြု၍ ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀/- သတ်မှတ်သည်။